

پیاده روی به سوی کربلا، نماد راهیابی به سوی ظهور

بنیاد فکری حضرت مهدی (عج)

۰۲۱۸۶-۳۴۲۹۷ ۰۲۱۸۶-۳۵۸۶۳

mahdaviat.ir
info@mahdaviat.ir

@chashmbe_rah

راهیابی به سوی ظهور

اما صحنه‌هایی که در اربعین خلق می‌شود، همه تصویری است؛ امت است؛ امتی مهربان، مهمان دوست، متواضع و متحد. این تصویر، اگر به درستی به جهان منتقل شود، پاسخی روشن به دروغ‌های رسانه‌ای و تلاشی برای ترمیم تصویر جهان اسلام در ذهن جهانیان خواهد بود.

نکته پایانی و محوری، رابطه امت با امام است.

یکی از ارکان امت واحد، وجود یک رهبری الهی و معنوی است که نه تنها ملت‌ها را هدایت کند، بلکه دل‌ها را نیز به هم پیوند دهد. اربعین، به گونه‌ای نیرومند، این ارتباط را بازتعریف می‌کند.

زائر اربعین، با یاد حسین علیه السلام، دلش به حجت الهی زمان، امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف گره می‌خورد.

پیاده روی به سوی کربلا، نماد راهیابی به سوی ظهور است. در تمدن نوین اسلامی، رابطه امت با امام، نه امری غیبی و انتزاعی، بلکه یک پیوند زنده و جهت دهنده است؛ پیوندی که در کربلا تمرین می‌شود.

در مجموع، اربعین نه یک رویداد محدود به یک جغرافیا، نه یک آیین صرفاً مذهبی، بلکه مدلی زنده و در حال رشد از شکل‌گیری امت واحد در عصر معاصر است. اگر این ظرفیت‌ها به درستی شناخته، تبیین و نهادینه شوند، اربعین می‌تواند نقطه عطفی در مسیر تحقق تمدن نوین اسلامی باشد؛ تمدنی که بر پایه توحید، محبت، عدالت، مشارکت مردمی و رهبری الهی بنا می‌شود.

از سوی دیگر، ساختار راهپیمایی اربعین، ساختاری مردمی و مشارکتی است. دولت‌ها حضور حاشیه‌ای دارند و اصل خدمت‌رسانی بردوش مردم است. زن و مرد، پیر و جوان، در مسیر عشق به حسین علیه السلام، موکب می‌زنند و زائر را تا مقصد همراهی می‌کنند. این نمایش بزرگ ایثار، مهربانی، خدمت و همکاری، نمادی کوچک از آن چیزی است که در تمدن نوین اسلامی باید به صورت فراگیر و نهادینه درآید. تمدنی بر پایه اخلاق، محبت، عدالت، معنویت و مشارکت مردمی.

افزون بر این، اربعین ظرفیتی برای تعامل نخبگان امت نیز هست. تاکنون تلاش‌های محدودی برای تشکیل حلقه‌های نخبگانی و علمی در حاشیه این راهپیمایی انجام شده، اما این روند باید تقویت شود. تصور کنید اگر در ایام اربعین، جلساتی علمی و همایش‌هایی تخصصی میان علمای شیعه و سنی، دانشگاهیان و صاحب‌نظران جهان اسلام برگزار شود، چه فرصت بزرگی برای آغاز گفت‌وگوی تمدنی فراهم می‌شود.

در این راه، نیازمند ابتکار هستیم؛ مثلاً برگزاری نشست‌های اندیشه‌ورزانه با محورهایی همچون "اسلام و عدالت جهانی"، "زن و خانواده در الگوی تمدن اسلامی"، "مقابله با اسلام هراسی رسانه‌ای"، "امام حسین علیه السلام و الگوی مقاومت"، "وحدت مذاهب در پرتو زیارت اربعین" و موضوعاتی از این دست، می‌تواند آغازگر هم‌فکری و هم‌افزایی نخبگان جهان اسلام باشد.

هم‌زمان، باید از قدرت رسانه‌ای اربعین برای مقابله با پروژه‌های تفرقه‌افکنانه دشمن نیز بهره گرفت. رسانه‌های غربی و وابسته، همواره تلاش کرده‌اند با القای خشونت، عقب ماندگی و افراطی‌گری در اسلام، چهره‌ای تفرقه‌برانگیز از مسلمانان بسازند.

میعادگاه تمدنی

امروز بسیاری از ملت‌های مسلمان، درگیر مسائل مشترک‌اند؛ از فقر و فساد تا استعمار فرهنگی، از بحران‌های سیاسی تا هجمه‌های رسانه‌ای. اما در تحلیل این بحران‌ها، ما همچنان با نگاه‌های جزیره‌ای، قوم‌محور و ناسیونالیستی با مسائل برخورد می‌کنیم. هنوز هم نهادهای علمی و فرهنگی جهان اسلام، از شرق آسیا تا شمال آفریقا، از گفت‌وگو و هماهنگی واقعی میان خود بی‌بهره‌اند. حوزه‌های علمیه، دانشگاه‌ها، اندیشکده‌ها و مراکز تصمیم‌ساز مسلمانان، در اغلب موارد یا یکدیگر را نمی‌شناسند یا تعامل مؤثری با هم ندارند.

اربعین، در چنین شرایطی، حکم یک میعادگاه تمدنی را دارد. در این رویداد، میلیون‌ها نفر در یک مسیر و با یک مقصد، و با شعاری واحد، گردهم می‌آیند: «حب‌الحسین یجمعنا»؛

شعاری که نه یک عبارت احساسی، بلکه بیانی دقیق از هویت فرامذهبی اسلامی است. امام حسین علیه السلام فراتر از خطوط مذهبی ایستاده و به نماد جهانی مظلومیت، عدالت‌خواهی و ایستادگی در برابر ظلم تبدیل شده است. در راهپیمایی اربعین، اهل سنت نیز مشارکت دارند، زائرانی از مصر، ترکیه و آفریقا همراه با شیعیان به کربلا می‌آیند، حتی پیروان ادیان دیگر نیز حضور دارند. این صحنه، گواه آن است که محوریت حسین بن علی علیه السلام می‌تواند زبان مشترک امت اسلامی و بلکه بشریت باشد.

حب‌الحسین یجمعنا

اربعین پدیده‌ای استثنایی است. میلیون‌ها نفر از سراسر جهان، از ایران، عراق، لبنان، پاکستان، ترکیه، افغانستان، یمن، هند، کشورهای آفریقایی، اروپایی و آمریکایی، فارغ از مذهب، زبان، قومیت و رنگ پوست، در مسیر زیارت امام حسین علیه السلام گرد هم می‌آیند. این گردهمایی، فقط یک آیین عزاداری نیست؛ بلکه تجلی عینی آن امت واحده‌ای است که قرآن به ما وعده داده و تاریخ از ما مطالبه می‌کند.

در مسیر تحقق تمدن نوین اسلامی، یکی از اصلی‌ترین چالش‌ها، غیبت «امت واحده» در معنای واقعی آن است. امت اسلام، علی‌رغم اشتراکات ایمانی و تاریخی، در عمل پراکنده، گسسته و گرفتار تفرقه‌های فرقه‌ای، سیاسی و فرهنگی است. این در حالی است که خداوند در قرآن کریم با زبانی روشن و هشدار دهنده فرموده است:

«إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ»؛

یعنی شما یک امت بیش نیستید، و من پروردگار شما هستم، پس مرا پرستش کنید.

آیه نشان می‌دهد که یکتاپرستی و توحید الهی، نقطه کانونی وحدت امت اسلامی است. اگر چنین است، چرا امروز مسلمانان از تحقق این وحدت محروم‌اند؟ علت، نه در نبود بنیادهای وحدت، بلکه در بی‌توجهی به آن‌ها و نادیده گرفتن ابزارها و بسترهایی است که می‌توانند امت را دوباره به هم نزدیک کنند. یکی از این ابزارهای بزرگ، که در دل خود هم بُعد دینی دارد و هم ظرفیت تمدنی، راهپیمایی جهانی اربعین است.